

תת"ע 9274/05/15 - מדינת ישראל נגד אסף עסיס

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

04 פברואר 2016

תת"ע 9274-05-15 מדינת ישראל נ' עסיס
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

אסף עסיס

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין אי ציות לתמרור 301 המוצב בדרך לפניו, בכך שלא נתן זכות קדימה לרכב אחר הנכנס לצומת מכביש אחר, בניגוד לתקנה 64(ג) ו-22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

על פי גרסת התביעה נסיבות המקרה היו כדלקמן: ביום 2.4.15 שעה 09:20, עמד השוטר רס"ר עובדיה כרמי (להלן - **השוטר**) ברחוב הורודצקי בתל אביב, כשהוא במרחק של 27 אבני שפה מצומת הרחובות דרך השלום הורודצקי. השוטר עמד על שטח ההפרדה בנוי, ושדה הראיה לפניו פתוח וגלוי לצומת. השוטר הבחין בנאשם אשר נהג ברכב פרטי מ.ר. 6551453 (להלן - **הרכב**), המגיע מדרך השלום, כשבכיוון נסיעתו לפני הכניסה לרחוב הורודצקי מוצב תמרור 301 בצד ימין ועל הכביש משורטט קו עצירה. אותה עת טור של כלי רכב פנה מדרך השלום שמאלה לרחוב הורודצקי. הנאשם פנה ימינה לרחוב הורודצקי בנסיעה רצופה, בין שני כלי רכב שפנו שמאלה כאמור, וגרם לרכב מסוג שברולט בצבע בז' לעצור ולבלום על מנת למנוע תאונה. השוטר הורה לנאשם לעצור, הצביע בפניו על הרכב שאת נסיעתו חסם, והסביר לו חומרת העבירה והסיכון הטמון בה. השוטר ציין כי הנאשם הסיע ברכב נוסעת, אשר ניגשה אליו במהלך רישום הדו"ח וטענה כי היא ממהרת לניתוח עיניים.

משיוחסה לו העבירה טען הנאשם: "**אני לא חייב לעצור, אני השתלבתי, התמרור זה האט ותן זכות קדימה. אני לא עשיתי שום עבירה**".

הנאשם כפר במיוחס לו וניהל הגנתו.

מטעם התביעה העיד השוטר ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח (ת/1), מזכר (ת/2) ותרשים שערך בעת האירוע (ת/3). מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.

לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את נסיבות המקרה, באתי לכלל מסקנה כי התביעה הוכיחה את המיוחס לנאשם, וזאת לאחר שהזהרתי עצמי כי גרסת התביעה מבוססת על עדות יחידה.

ואלה נימוקי הכרעת הדין:

אין חולק באשר למסלול נסיעתו של הנאשם וכי בכיוון נסיעתו מוצב תמרור 301.

עד התביעה ערך מסמך מפורט ביותר ולכך התלווה תרשים פרטני, בו הדגים את מסלול נסיעת הרכב מסוג שברולט שדרכו נחסמה בשל פנייתו של הנאשם לרחוב הורודצקי, ואף פירט כי טור של רכבים פנה שמאלה אותה עת. מצאתי כי גרסתו מבוססת.

לנאשם עצמו לא הייתה גרסה בדבר מיקומו בצומת של הרכב מסוג שברולט שפנה שמאלה, וזאת על מנת שניתן יהיה לבחון את טענתו כי היה מרווח די והותר אשר אפשר לו להיכנס לרחוב הורודצקי בין טור הרכבים שפנה שמאלה לרחוב הורודצקי, בלא שחסם את דרכו של השברולט.

זאת ועוד, הנאשם לא סתר את גרסתו של השוטר כי השברולט נאלץ לעצור את נסיעתו. הנאשם ציין בעדותו **"אני לא יכול לדעת אם בלם או לא. נראה לי הגיוני שלא בלם"** (פרוטוקול עמ' 7, שורה 30). יש לראות בדבריו אלה של הנאשם משום ראשית הודאה בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

אין חולק בדבר עמידתו של השוטר על שטח הפרדה בנוי הממוקם בין שני מסלולי הנסיעה ברחוב הורודצקי. השוטר עמד במרחק קצר מהצומת, ולא הייתה בפי הנאשם טענה כי לא היה לשוטר שדה ראייה פתוח וגלוי לעבר הצומת.

לא ניתן לקבל את טענת הנאשם כי ניתן להבחין בבלימת רכב רק אם מבחינים כי אורות הבלימה שלו דלקו. מזכיר כי האירוע היה בשעות הבוקר, כשהשוטר ציין כי הכביש היה יבש והראות טובה, וגרסתו כי הבחין בעצירת רכב השברולט לא נסתרה.

הנאשם לא חלק על טענת השוטר כי נכנס לצומת בנסיעה רצופה, ולא האט את מהירות נסיעתו, זאת היות ולגרסתו **"בתמרור זה אין לי צורך לעצור, להאט, אין חובת עצירה או האטה, יש לי חובה לתת זכות קדימה נתתי ולא הפרעתי לתנועה"** (פרוטוקול עמ' 3, שורות 3-4). בסעיף 1 של תקנות התעבורה מוגדר המונח **"מתן זכות קדימה"** כדלקמן: **"מתן אפשרות לעוברי דרך אחרים שלהם נקבעה זכות קדימה, להתקדם בדרך בלי לעצור, להמתין, לשנות את מהירותם או לסטות מקו התקדמותם."**

מכאן עולה כי מוטל היה על הנאשם לעצור, או למצער להאט את מהירות נסיעתו, על מנת לאפשר לכלי הרכב שפנו שמאלה להתקדם בנסיעה רציפה מבלי שיידרשו לעצור, להאט, או לסטות מקו נסיעתם. הנאשם אישר כי נכנס בין שני כלי רכב שפנו שמאלה לרחוב הורודצקי, אך לא הייתה בפיו גרסה עובדתית כלשהי מה היה המרווח בין אותם שני כלי

הרכב, ובדבר מיקומו בצומת של השברולט בעת שהנאשם פנה שמאלה, ונכנס לרחוב הורודיצקי לפני השברולט. בנסיבות אלה, איני סבורה כי הנאשם נתן זכות קדימה כנדרש בחוק. אציין עוד כי לא ברור כיצד העריך הנאשם את מהירות נסיעת כלי הרכב שפנו שמאלה, ואם הערכתו הייתה נכונה.

אני סבורה כי כאשר טור של כלי רכב פונה שמאלה, הנהג שעליו מוטלת החובה ליתן זכות קדימה נדרש לעצור ולהמתין, אלא אם כן קיימות נסיבות מיוחדות, כגון כאשר רכב כלשהו מתמהמה ברמזור ואינו מתחיל בנסיעה, ובכך גורם לעיכוב בנסיעת טור הרכבים. לא נטען כי במקרה דנן נוצר עיכוב כאמור, שאינו תלוי במעשיו של הנאשם.

על כך יש להוסיף כי הנאשם לא טען מעולם כי הבחין בשוטר טרם פנייתו ימינה לרחוב הורודיצקי.

איני מקבלת את גרסתו של הנאשם כי השוטר פעל באופן לא ענייני כאשר מסר לו זימון לשימוע בפני קצין משטרה. העבירה הנדונה מנויה בתוספת הרביעית לפקודת התעבורה, ובגינה מוקנית לקצין משטרה סמכות להטיל פסילה מנהלית למשך 30 ימים. העובדה שהשוטר לא זכר חלק מהאמרות שהנאשם ייחס לו, אין בה כדי לגרוע ממהימנות השוטר, אשר העיד על סמך הרישום שערך במסגרת מילוי תפקידו. אין לצפות כי שוטר העוסק באכיפה יזכור את פרטי כל אירוע ואירוע. יצוין כי הנאשם לא זימן לעדות את הנוסעת ברכב על מנת לתמוך בגרסתו אודות אימרתיו של השוטר לאחר עצירת הרכב, ובעדותו העלה טענה דומה לטענה שנרשמה כתגובתו בעת רישום הדו"ח.

אשר על כן, ארשיע את הנאשם בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשע"ו, 04 פברואר 2016, במעמד באת כוח המאשימה ובהעדר הנאשם.